

Dosarul nr. 1a-833/25
Buiucani

Nr. PIGD: 1-19100073-02-1a-20082025

Judecătoria Chișinău, sediul

Judecător: Grecu Radu

DECIZIE

7 mai 2026

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Centru, în componența:

Președintele ședinței de judecată, judecător	Bulhac Ion
Judecători	Pîslariuc Vitalie și Mămăligă Natalia
Grefier	Șeptelici Cristian

Cu participarea:

Procurorului	Catan Irina
Apărătorului	Țurcan Vasile
Inculpatului	Vlasiuc Constantin

Judecând în ședința judiciară **publică**, în ordine de apel, apelul declarat de avocatul Țurcan Vasile în interesele inculpatului Vlasiuc Constantin împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22 iulie 2021, în cauza penală de învinuire a lui,-

Vlasiuc Constantin *****, născut la ***** , în s. ***** , r-nul Călărași, cu domiciliul în ***** , str. ***** , ***** , posesor a buletinului de identitate seria/nr. ***** , eliberat la 04.07.2011, IDNP ***** , studii superioare, căsătorit, anterior nejudecat, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. c) din Codul penal.

Termenul de examinare a cauzei:

Judecarea cauzei penale în prima instanță de la 31.05.2019-22.07.2021;
Judecarea apelului la Curtea de Apel Chișinău de la 06.09.2020-16.11.2022;
Judecarea recursului la Curtea Supremă de Justiție de la 03.02.2023-14.08.2025

Judecarea apelului la Curtea de Apel Centru de la 20.08.2025-07.05.2026.

Procedura de citare legal executată.

Verificând materialele cauzei penale, în raport cu argumentele invocate, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,-

CONSTATĂ:

Soluția și argumentele instanței de fond:

Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22 iulie 2021 s-a recunoscut vinovat Vlasiuc Constantin Constantin, a.n. *****, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (1) din Codul penal, liberându-l de răspundere penală pe acesta în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală cu încetarea procesului penal.

Acțiunea civilă înaintată de reprezentantul părții vătămate administratorul de insolabilitate al ÎS „Rezervcom” s-a admis în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite părții civile să hotărască instanța în ordine civilă.

Corpul delict: Acordul nr. 21 din 18.09.2015, încheiat între administratorul Î.S „Rezervcom”, Constantin Vlasiuc, și directorul „Magt-Vest” SRL, Gheorghe Magdîl, în original în 2 exemplare, pe cîte 1 filă – ridicate ca rezultat al efectuării perchezițiilor din 28.06.2016, în biroul de serviciu a lui Constantin Vlasiuc, din cadrul ÎS „Rezervcom”, amplasat în mun. Chișinău, str. Uzinelor 6, și în oficiul ÎM „Magt-Vest” SRL, amplasat în mun. Chișinău, str. Alba-Iulia 148/3, și recunoscute în calitate de corpuri delictive prin ordonanța din 16.02.2018, fiind anexate la cauza penală nr.2016970287, urmează a fi păstrate la dosar pe tot termenul de păstrare a acestuia.

S-a menținut sechestrul aplicat prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.12-39/18, asupra bunurilor inculpatului Vlasiuc Constantin și anume asupra:

- 50 acțiuni cu valoarea nominală de 10 lei per acțiune (în total 500 lei), deținute de către Constantin Vlasiuc, din cota totală a capitalului statutar al SA „Avicola-Bucovăț”, c/f 1003600152422;

- bunului imobil cu numărul cadastral *****, situat în mun. Chișinău, str. *****, cu valoarea cadastrală în sumă de 396 280 lei, înregistrat pe numele cet. Vlasiuc Elena, a.n. *****, de facto posesia este exercitată de către Vlasiuc Constatin;

- bunului imobil cu numărul cadastral ***** (garaj) situat în *****, str. *****, cu valoare cadastrală totală de 45 461 lei, înregistrat pe numele soților Vlasiuc, Constantin și Valentina, dobândit în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 6688 din 23.12.2003;

- autoturismului de model „Toyota Corolla”, fabricat în 2004, cu număr de înmatriculare *****, Cod VIN *****, cu valoarea medie de vânzare în sumă de 93 045 lei, de menținut pînă la intrarea în vigoare a prezentei sentințe.

Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Vlasiuc Constantin exercitînd funcția de administrator al ÎS „Rezervcom”, în conformitate cu contractul de muncă nr. 03/99 din 10.05.1999, și acordurile adiționale încheiate ulterior, la 20.02.2014, acționînd din numele ÎS „Rezervcom”, creată prin Hotărârea Guvernului nr. 201 din 05.04.1996, întru desfășurarea activității

comerciale și de producție în domeniul rezervelor materiale ale statului, fără a prezenta la examinare Consiliului de administrație și fără a coordona materialele ce țin de transmiterea la păstrare a bunurilor materiale, a încheiat cu ÎM „Magt-Vest” SRL contractul de prestare a serviciilor de păstrare a bunurilor materiale, și anume a zahărului tos în cantitate de 1 868 tone pe adresa or. Dondușeni, str. Industriei 1, filiala ÎM „Magt-Vest” SRL, fabrica de zahăr din Dondușeni, predarea-primirea fiind confirmată prin factura de expediție seria EB nr. 021869 din 20.02.2014 și actul de predare-primire din 20.02.2014.

În continuare, la 18.09.2015 Constantin Vlasiuc, cunoscând că transmiterea activelor întreprinderii ține de prerogativa Consiliului de administrație, fără a informa organul de administrare nominalizat despre situația creată, în lipsa unui act de constatare al serviciilor abilitate, sub paravanul că la 14.09.2015, în rezultatul verificării integrității și calității zahărului aflat la păstrare, ar fi fost depistate semne de afectare a calității zahărului din cauza neasigurării condițiilor necesare de păstrare, folosind intenționat situația de serviciu prin gestionarea resurselor materiale publice contrar destinației lor, în interesul ÎM „Magt-Vest” SRL, acționând din numele ÎS „Rezervcom”, fără a lua măsuri asiguratorii întru încasarea integrală și imediată a contravalorii bunurilor materiale transmise, a semnat acordul nr. 21, conform căruia ÎM „Magt-Vest” SRL, cu toate că nu dispunea de așa rezerve și urma să inițieze procedura de insolabilitate, și-a asumat angajamentul să împrășteze prin înlocuire fără decalaj în timp întreaga cantitate de 1 868,0 tone de zahăr necalitativ cu zahăr proaspăt produs din roada anului 2015, pînă la 30 decembrie 2015 cu 1 000 tone, și pînă la 31 ianuarie 2016 cu 868,0 tone.

La ședința Consiliului de administrație al ÎS „Rezervcom”, ce a avut loc la 25.09.2015, adică după semnarea acordului nr. 21 din 18.09.2015, cu toate că i-a a fost pus în sarcină administratorului Constantin Vlasiuc verificarea sistematică a disponibilului și calității zahărului transmis la păstrare, și să întreprindă acțiuni pentru a nu permite expirarea termenului de păstrare, ultimul a tăinuit informația referitor presupusa stare de alterare a zahărului, în scopul excluderii impedimentelor din partea organului de administrare întru preluarea sa de ÎM „Magt-Vest” SRL, și înstrăinarea ulterioară.

La 17.12.2015, în rezultatul controlului efectuat de ÎS „Rezervcom”, privitor la împrăstarea zahărului, s-a constatat că ÎM „Magt-Vest” SRL a înstrăinat toată cantitatea de 1868, 0 tone de zahăr aflate la păstrare, fără a fi înlocuită cu aceeași cantitate de zahăr produs din roada anului 2015, fapt confirmat prin actul din 17.12.2015, în care s-a convenit ca ÎM „Magt-Vest” SRL să restituie toată cantitatea de zahăr în termen de 30 de zile, ce nu s-a îndeplinit.

Potrivit încheierii nr. 2i-396/2015 din 09.11.2015, emisă de către Curtea de Apel Bălți, la 05.11.2015 debitorul ÎM „Magt-Vest” SRL a înaintat cerere

introdusivă, privind constatarea insolvabilității debitorului și intentarea procedurii de insolvabilitate față de ÎM „Magt-Vest” SRL, menționând că întreprinderea se află în incapacitate de plată a datoriilor scadente în mărime de 495 775 500 lei, dispunând de active în mărime de 255 090 192 lei, cererea fiind admisă spre examinare, totodată fiind stabilit că pe parcursul anilor 2014 – 2015 întreprinderea neavând careva activitate legată de fabricarea zahărului.

Despre situația creată Vlasiuc Constantin a informat Consiliul de administrație al ÎS „Rezervcom” abia la 18.02.2016, după înstrăinarea întregii cantități de zahăr de către ÎM „MagtVest” SRL în adresa „Altan-Grup” SRL, și admiterea spre examinare a cererii introductive cu privire la intentarea procedurii de insolvabilitate depusă de ÎM „Magt-Vest” SRL, întru evitarea luării măsurilor pentru încasarea integrală și imediată a bunurilor materiale transmise, fapt ce denotă semnarea Acordului nr.21 din 18.09.2015, de împrăștiere a zahărului aflat la păstrare la Fabrica de Zahăr Dondușeni, precum și tănuirea semnării actului în cauză, a fost realizată în interesul „MagtVest” SRL.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Constantin Vlasiuc, exercitând funcția de administrator al ÎS „Rezervcom”, fiind potrivit art.123 alin.(2) Cod penal persoană publică, a comis folosirea intenționată a situației de serviciu, manifestată prin adoptarea deciziilor de transmitere a activelor întreprinderii, fără a fi luate măsuri asiguratorii întru încasarea integrală și imediată a contravalorii bunurilor materiale transmise, precum și tănuirea acțiunilor sale de Consiliului de administrație al ÎS „Rezervcom”, săvârșită în interesul companiei ÎM „Magt-Vest” SRL și a gestionarilor ei, acțiuni ce au cauzat daune în proporții considerabile intereselor persoanei juridice ÎS „Rezervcom”, în sumă de 19 800 800,0 lei, ceea ce constituie proporții deosebit de mari și reprezintă urmări grave, prin ce a comis infracțiunea prevăzută de art.327 alin.(2) lit.c) din Codul penal.

În cadrul cercetării judecătorești, acuzatorul de stat a înaintat o ordonanță privind modificarea învinuirii adusă inculpatului Vlasiuc Constantin, acțiunile acestuia fiind reîncadrate de către acuzator conform art. 329 alin. (1) din Codul Penal.

Potrivit Ordonanței înaintate, Vlasiuc Constantin se învinuiește în aceia că exercitând funcția de administrator al Întreprinderii de Stat „Rezervcom” creată prin Hotărârea Guvernului nr. 201 din 05.04.1996, în conformitate cu contractul de muncă nr.03/99 din 10.0.1999 și acordurile adiționale încheiate ulterior, fiind persoana publică conform art.123 alin. (2) din Codul Penal, reprezentând organul executiv unipersonal al întreprinderii de stat, fiind pus în sarcina lui, de către Consiliul de administrare a ÎS „Rezervcom” verificarea periodică a disponibilului și stare de păstrare a zahărului tot în cantitate de 1868,0 tone de la depozitul ÎM

„Magt-Vest” SRL filiala or. Dondușeni, transmis la păstrare prin actul de predare-primire din 20.02.2014 și factura de expediție seria EB nr.021869 din 20.02.2014, îndeplinind necorespunzător atribuțiile de serviciu la 14.09.2015 a verificat integritatea și calitatea zahărului tos vizat și sub paravanul că ar fi fost depistate semne de alterare ce afectează calitatea zahărului aflat în stoc, din cauza umedității sporite, în lipsa unui act de constatare, contrar art. 9 alin. (m) din Legea nr. 246 din 22.11.2017 cu privire la întreprinderea de stat și întreprinderea municipală, care prevede că „administratorul întreprinderii de stat asigură integritatea, folosirea eficientă și dezvoltarea bunurilor întreprinderii”, fără a informa consiliul de administrație și fără a întreprinde măsurile eficiente întru asigurarea împlinirii oportune a zahărului tos, contrar art. 9 alin. (5) al Legii nr. 589 din 22-09-1995 privind rezervele materiale de stat (în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii) care prevede că „responsabilitatea pentru acumularea, păstrarea, împlinirea și înlocuirea oportuna a bunurilor materiale din rezervele materiale ale statului o poartă conducătorii acestora...” și fiind obligat conform art. 9 alin. (1) lit.a) al Legii nr.246 din 22.11.2017 cu privire la întreprinderea de stat și întreprinderea municipală „să conducă activitatea și să asigure funcționarea eficientă a întreprinderii”, a semnat la 18.09.2015 acordul nr. 21, conform căruia ÎM „Magt-Vest” SRL și-a asumat angajamentul să împlinească prin înlocuire fără decalaj în timp întreaga cantitate de 1868,0 tone de zahăr tos afectat cu zahăr proaspăt produs din roada anului 2015, până la 30.12.2015 cu 1000 tone și până la 31.01.2016 cu 868,0 tone, în condițiile în care ÎM „Magt-Vest” SRL era în incapacitate să își onoreze obligațiile de plată, fapt confirmat prin înaintarea cererii introductivă privind constatarea insolvabilității debitorului și intentarea procedurii de insolvabilitate la 05.11.2015 de către ÎM „Magt-Vest” SRL, admisă la 09.11.2015 prin încheierea Curții de Apel Bălți nr.2i396/2915, care a constatat că în perioada anilor 2014-2015 întreprinderea vizată nu a avut careva activitate legată de fabricarea zahărului.

În continuarea acțiunilor sale ilicite, manifestând o atitudine neglijentă față de atribuțiile sale de serviciu, Vlasiuc Constantin *****, la ședința Consiliului de administrație al Întreprinderii de Stat „Rezervcom” din 25.09.2015, nu a informat consiliul de administrație despre presupusa alterare a zahărului și semnarea acordului nr. 21 la 18.09.2015 cu ÎM „Magt-Vest” SRL, ca ulterior în cadrul controlului din 17.12.2015 privind executarea acordului nr.21 efectuat la depozitul ÎM „Magt-Vest” SRL filiala or. Dondușeni, s-a stabilit că cantitatea de 1868,0 tone de zahăr tos a fost înstrăinată întreprinderii „Altan-Grup” SRL, fără a fi înlocuită cu aceeași cantitate de zahăr din roada anului 2015, acțiuni care au cauzat Întreprinderii de Stat „Rezervcom” o daună materială, în sumă de 19 800 800 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Vlasiuc Constantin *****, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 329 alin. (1) din Codul penal, „neglijența în serviciu,

adică neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare de către o persoană publică a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente sau neconștiincioase față de ele, dacă aceasta a cauzat daune în proporții mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice, Întreprinderea de Stat „Rezervcom”.

Solicitările apelantului:

Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, avocatul Vasile Țurcan în interesele inculpatului Vlasiuc Constantin a înaintat cerere de apel, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Vlasiuc Constantin să fie achitat din lipsa în acțiunile lui a componenței infracțiunii.

În motivarea apelului a invocat că sentința instanței de fond se bazează pe o interpretare eronată și subiectivă a faptelor, ignorând contextul real al activității ÎS „Rezervcom” și legalitatea operațiunilor efectuate de Vlasiuc Constantin în calitate de administrator. Afirmă că zahărul comercializat și stocat la ÎM „Magt-Vest” nu făcea parte din rezervele de stat și că toate tranzacțiile au fost derulate în conformitate cu legislația în vigoare, Statutul întreprinderii și contractul de muncă al administratorului.

Apărătorul subliniază că învinuirile privind neglijența în serviciu sunt neîntemeiate, întrucât orice alterare a zahărului a fost recunoscută de executant, iar obligația de înlocuire a acestuia a fost stabilită prin acte consensuale. În plus, incapacitatea financiară a ÎM „Magt-Vest” nu putea fi imputată lui Vlasiuc, dat fiind că procedura de insolvență a fost inițiată ulterior.

Accentuează că actele normative invocate de procuratură și instanță, inclusiv Legea nr. 246/2017, nu erau aplicabile în perioada 2012-2016, iar gestionarea bunurilor întreprinderii a fost efectuată în mod transparent și legal, fără să se producă prejudicii imputabile administratorului.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2022 s-a admis apelul declarat de apărătorul Țurcan Vasile în interesele inculpatului Vlasiuc Constantin, s-a casat total sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22 iulie 2021, fiind pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează: Vlasiuc Constantin ***** învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute la art.329 alin. (1) Cod penal a fost achitat pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

Asupra acțiunii civile înaintată de reprezentantul părții vătămate administratorul de insolvență al ÎS „Rezervcom”, instanța de apel nu s-a pronunțat.

Corpus delicti: Acordul nr. 21 din 18.09.2015, încheiat între administratorul Î.S „Rezervcom” Constantin Vlasiuc, și directorul „Magt-Vest” SRL Gheorghe

Magdîl, în original în 2 exemplare, pe câte 1 filă – ridicate ca rezultat al efectuării perchezițiilor din 28.06.2016, în biroul de serviciu a lui Constantin Vlasiuc, din cadrul ÎS „Rezervcom”, amplasat în mun. Chișinău, str. Uzinelor 6, și în oficiul ÎM „Magt-Vest” SRL, amplasat în mun. Chișinău, str. Alba-Iulia 148/3, și recunoscute în calitate de corpuri delictive prin ordonanța din 16.02.2018, fiind anexate la cauza penală nr.2016970287, urmează a fi păstrate la dosar pe tot termenul de păstrare a acestuia.

S-a scos de sub sechestru aplicat prin încheierea Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) nr.12-39/18, bunurile inculpatului Vlasiuc Constantin și anume: - 50 acțiuni cu valoarea nominală de 10 lei per acțiune (în total 500 lei), deținute de către Constantin Vlasiuc, din cota totală a capitalului statutar al SA „Avicola-Bucovăț”, c/f 1003600152422; - bunul imobil cu numărul cadastral *****, situat în *****, str. *****, cu valoarea cadastrală în sumă de 396 280 lei, înregistrat pe numele cet. Vlasiuc Elena, a.n. *****; - bunul imobil cu numărul cadastral ***** (garaj) situat în *****, str. *****, cu valoare cadastrală totală de 45 461 lei, înregistrat pe numele soților Vlasiuc, Constantin și Valentina, dobândit în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 35 6688 din 23.12.2003; - autoturismul de model „Toyota Corolla”, fabricat în 2004, cu număr de înmatriculare *****, Cod VIN *****.

Curtea Supremă de Justiție, prin decizia din 14 august 2025, a admis recursul procurorului Călugăreanu Vitalie, a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2022 și a dispus rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel Centru.

Instanța de recurs a reținut că, instanța de apel examinând apelul depus de avocatul Țurcan Vasile nu a dat răspuns argumentului invocat de acuzator aferent tardivității acestuia.

În cadrul rejudecării cauzei în instanța de apel, în ședința de judecată din 10 martie 2026, avocatul Țurcan Vasile în interesele inculpatului Vlasiuc Constantin a depus cerere de repunere în termen a cererii de apel.

În argumentarea cererii a indicat că, termenul legal de declarare a apelului a fost respectat. Din constatările Curții Supreme de Justiție rezultă în mod cert că termenul de apel a început să curgă la data de 03 august 2021, odată cu publicarea sentinței motivate, iar cererea de apel a fost formulată în interiorul termenului legal de 15 zile, respectiv până la data de 18 august 2021. Prin urmare, din perspectiva momentului inițial al curgerii termenului și al exercitării dreptului de apel, nu poate fi reținută tardivitatea.

Susține că modalitatea de depunere a cererii de apel corespunde exigențelor legale prevăzute de art. 232 Cod de procedură penală, întrucât actul procesual expedit prin scrisoare recomandată la oficiul poștal este considerat depus în termen la data predării acestuia, iar dovada o constituie recipisa poștală. Din acest

moment, cererea iese din sfera de control a apelantului, eventualele întârzieri în circuitul poștal sau administrativ nefiind imputabile acestuia.

Opinează că, expedierea cererii către o autoritate publică necompetentă nu atrage sancțiunea tardivității. Cadrul normativ aplicabil instituie obligația autorităților de a înregistra orice cerere și de a o redirecționa către autoritatea competentă, fără a prejudicia drepturile petiționarului. În aceste condiții, transmiterea cererii prin intermediul Ministerului Justiției și întârzierea aferentă circuitului instituțional nu pot afecta valabilitatea exercitării în termen a căii de atac.

Punctează că circumstanțele concrete ale cauzei demonstrează că cererea de apel a fost depusă în termen, fiind înregistrată la Ministerul Justiției la scurt timp după expediere, iar ulterior transmisă instanței competente. Intervalul de timp necesar redirecționării ține de funcționarea mecanismelor administrative și nu poate fi imputat apelantului.

Relevă că dinamica transmiterii actelor între autorități sau instanțe reprezintă un mecanism recunoscut de lege, inclusiv în materia declinării de competență, nefiind de natură să genereze consecințe negative asupra părților care au acționat cu bună-credință și în termenul legal.

Notează că, chiar și în ipoteza în care s-ar aprecia existența unei depășiri formale a termenului, aceasta se datorează unor circumstanțe obiective, independente de voința apelantului, inclusiv caracterului confuz al procedurii de pronunțare a sentinței și circuitului administrativ al cererii. Asemenea împrejurări justifică pe deplin aplicarea dispozițiilor art. 403 Cod de procedură penală privind repunerea în termen, din care motive solicită constatarea depunerii în termen a cererii de apel, iar în subsidiar, repunerea în termenul de apel.

În ședința instanței de apel, avocatul Țurcan Vasile în interesele inculpatului Vlasiuc Constantin a solicitat repunerea în termen a cererii de apel.

Inculpatul Vlasiuc Constantin a susținut poziția avocatului.

Procurorul Catan Irina, în ședința de judecată, a solicitat respingerea apelului ca fiind depus tardiv.

Aprecierea instanței de apel:

Audiind procurorul, avocatul, studiind materialele cauzei, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge cererea înaintată de avocatul Țurcan Vasile în interesele inculpatului Vlasiuc Constantin privind repunerea în termenul de declarare a apelului, și de a respinge ca fiind depus peste termen apelul declarat de apărătorul Țurcan Vasile în interesele inculpatului Vlasiuc Constantin, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22 iulie 2021, din următoarele considerente.

Instanța de apel constată că, prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 22 iulie 2021, Vlasiuc Constantin ***** a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (1) din Codul penal, cu liberarea acestuia de răspundere penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală cu încetarea procesului penal. Acțiunea civilă a fost admisă în principiu. A fost soluționată soarta corpurilor delictive și menținut sechestrul asupra bunurilor inculpatului.

În această ordine de idei, Colegiul penal menționează că potrivit regulii generale prescrise de art. 402 Cod de procedură penală, termenul de declarare a apelului este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu prevede altfel. Excepția de la regula dată este reglementată de legiuitor în dispoziția art. 403 alin. (1) Cod de procedură penală, unde se specifică că apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege, este considerat ca fiind făcut în termen, dacă instanța de apel constată că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, iar apelul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.

Conform art. 405 alin. (4) Cererea de apel se depune la instanța a cărei sentință se atacă, cu atâtea copii câți participanți la proces sînt. Persoana arestată poate depune cererea de apel la administrația locului de deținere, fără a anexa copii.

Din analiza materialelor dosarului rezultă că, sentința contestată a fost pronunțată de Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, la 22 iulie 2021, iar apelul declarat de către avocatul Țurcan Vasile în interesele inculpatului Vlasiuc Constantin, a fost înregistrat la instanța de fond, Judecătoria Chișinău la 1 septembrie 2021 (f.d.78 Vol. IV).

Din conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată din 21 mai 2021 se atestă că inculpatul Vlasiuc Constantin și apărătorul acestuia Țurcan Vasile au fost anunțați că deliberarea și pronunțarea sentinței se amână pentru 17 iunie 2021. Termenul respectiv a fost prelungit pînă la 14 iulie 2021, după care pînă la 22 iulie 2021. Deliberarea și pronunțarea sentinței a avut loc la 22 iulie 2021 în lipsa părților (f.d.47-49 Vol.IV).

Subsidiar, actele cauzei denotă că copia sentinței a fost primită de inculpatul Vlasiuc Constantin la 30 iulie 2021, fapt confirmat prin recipisa anexată la dosar. (f.d.76 vol. IV). Sentința motivată a fost publicată pe portalul instanței la 03 august 2021.

Chiar și raportat la această dată favorabilă pentru avocat, termenul de apel expira la 18 august 2021.

La caz, apărătorul a depus cererea de apel la oficiul poștal la data de 6 august 2021, conform bonului de plată anexat la dosar. Totuși, cererea a fost adresată Ministerului Finanțelor, iar ulterior a fost expediată instanței competente

Judecătoria Chișinău și înregistrată abia la 01 septembrie 2021, după expirarea termenului legal.

Colegiul penal constată că depunerea cererii la o autoritate necompetentă, contrar dispozițiilor exprese ale art. 405 alin. (4) Cod de procedură penală, reprezintă o conduită procesuală imputabilă apărătorului. Aceasta nu poate fi calificată drept impediment obiectiv, independent de voința acestuia, iar faptul că bonul de plată dovedește predarea cererii la poștă nu acoperă nerespectarea dispozițiilor legale privind instanța competentă. Or, normele procesual-penale stabilesc în mod clar și previzibil instanța competentă la care urmează a fi depus apelul, iar nerespectarea acestor prevederi nu poate fi acoperită prin invocarea unor circumstanțe de ordin administrativ sau a circuitului ulterior al corespondenței între instituții. În plus, partea apărării nu a invocat sau probat existența unor motive întemeiate, în sensul art. 403 Cod de procedură penală, care să justifice întârzierea.

Prin urmare, întârzierea înregistrării cererii la instanța de fond este rezultatul exclusiv al conduitei procesuale a apărătorului. Colegiul penal reține că nu sunt întrunite condițiile legale pentru repunerea în termen a cererii de apel și, în consecință, aceasta urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, iar apelul declarat respins ca fiind depus peste termen.

În argumentarea concluziei, instanța de apel consideră necesar să reitereze că termenele procedurale, inclusiv cel de apel, au un caracter imperativ și sunt reglementate strict de lege. Aceste termene au rolul de a asigura desfășurarea eficientă și ordonată a procesului penal, constituind totodată o garanție a respectării principiilor legalității, echității și securității raporturilor juridice.

Or, în virtutea art. 230 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, orice drept procesual trebuie exercitat în limitele temporale prevăzute de lege, iar nerespectarea acestora atrage, de drept, sancțiunea decăderii. Aceasta presupune că exercitarea căii de atac în afara termenului legal duce automat la inadmisibilitatea acesteia, indiferent de motivele invocate ulterior. Acest aspect este consolidat și de prevederile art. 231 alin. (3) Cod de procedură penală, conform cărora calcularea termenului se face prin sistemul zilelor libere, cu excluderea din calcul a zilei în care termenul începe să curgă și a celei în care se încheie.

Jurisprudența națională și europeană consacră importanța respectării riguroase a termenelor legale, considerând că ele contribuie esențial la asigurarea echilibrului între drepturile procesuale ale părților și la garantarea unui proces echitabil. În acest sens, momentul de referință pentru începerea termenului de apel este cel al pronunțării deciziei motivate, ceea ce oferă părților o bază clară și previzibilă pentru valorificarea căilor de atac.

Or, în măsura în care una dintre părți ar beneficia de posibilitatea de a exercita calea de atac în afara termenului legal, fără o justificare acceptabilă din perspectiva exigențelor procesului echitabil, s-ar crea un dezechilibru procesual inadmisibil. O

asemenea practică ar leza grav principiul egalității armelor, prevăzut de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care impune ca fiecare parte să dispună de mijloace egale pentru a-și susține cauza într-un cadru contradictoriu și echitabil.

Pe cale de consecință, acceptarea unui apel declarat peste termenul legal afectează nu doar partea adversă, care s-a conformat dispozițiilor legale, ci și încrederea în actul de justiție și în caracterul definitiv al hotărârilor judecătorești. Aceste aspecte au fost subliniate și de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauze precum *Varnima Corporation International S.A. contra Greciei* (nr. 48906/06, §27, 28 mai 2009), *Ben Naceur contra Franței* (nr. 63879/00, §32, 3 octombrie 2006) și *Wynen contra Belgiei* (nr. 32576/96, §32, CEDO 2002-VIII), unde s-a statuat că respectarea termenelor legale este o condiție esențială pentru asigurarea echității procesului și a stabilității raporturilor juridice.

În plus, instanța reține că disciplina procedurală servește nu doar părților implicate într-o anumită cauză, ci și interesului public, întrucât contribuie la buna funcționare a sistemului judiciar și la evitarea arbitrariului. Tolerarea încălcării termenelor ar duce la prelungirea nejustificată a proceselor și la subminarea autorității hotărârilor judecătorești definitive.

Astfel, în condițiile în care apelul a fost declarat cu depășirea termenului legal, iar partea nu a invocat și nici nu a demonstrat existența unor cauze temeinice care să justifice restabilirea acestuia, instanța de apel este obligată să respingă apelul ca fiind depus peste termen, cu consecința menținerii hotărârii primei instanțe ca fiind legală și temeinică.

Așadar, raportând cauzei, textele de procedură penală indicate și statuările din jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, Colegiul penal reține că în speța discutată termenul de declarare a apelului a fost omis de către apărătorul Țurcan Vasile în interesele inculpatului Vlasiuc Constantin, din circumstanțe care sunt imputabile apărătorului, nicidecum instanței de judecată.

În atare circumstanțe, se conchide că apelul declarat de avocatul Țurcan Vasile în interesele inculpatului Vlasiuc Constantin nu se încadrează în termenul legal, fiind depus tardiv și că motive întemeiate ce au determinat omiterea termenului de atac nu se constată, iar repunerea apelului apărătorului în termen, în prezenta speță, ar echivala cu avantajarea unei părți în defavoarea alteia, prin extinderea termenului legal de prescripție și revizuire a hotărârilor judecătorești, ceea ce în accepțiunea CtEDO (hotărârea *Ghinea versus Republica Moldova*) urmează a fi interpretat ca încălcare a principiilor securității juridice cât și a egalității armelor, ceea ce duce la violarea art. 6 CEDO.

Prin prisma recomandărilor oferite de Plenul Curții Supreme de Justiție în hotărârea nr. 10 din 24 decembrie 2010 pentru modificarea și completarea hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12.12.2005 „Cu privire la practica

examinării cauzelor penale în ordine de apel, în cazul în care apelul este tardiv, judecata nu mai are loc, întrucât instanța de apel nu a fost sesizată în conformitate cu legislația. Deci, instanța nu se expune asupra motivelor invocate de apelant în ședința instanței de apel.

Din considerentele expuse, Colegiul penal atestă că apelul declarat de avocatul Țurcan Vasile în interesele inculpatului Vlasiuc Constantin împotriva sentinței Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani din 22 iulie 2021, urmează a fi respins ca fiind depus peste termen.

În conformitate cu art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. a), art. 417- 418 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Centru –

DECIDE:

Se respinge cererea înaintată de avocatul Țurcan Vasile în interesele inculpatului Vlasiuc Constantin privind repunerea în termen.

Apelul declarat de avocatul Țurcan Vasile în interesele inculpatului Vlasiuc Constantin împotriva sentinței Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani din 22 iulie 2021, adoptată în cauza penală privindu-l pe **Vlasiuc Constantin**, se respinge ca fiind depus peste termen.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, însă poate fi atacată cu recurs în Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la data comunicării deciziei integrale.

Președintele ședinței, judecător

Bulhac Ion

Judecător

Pîslariuc Vitalie

Judecător

Mămăligă Natalia